

॥ खंड ०२ ॥

॥ ओवी नं. ०६ ॥

॥ निरसनसह मुळावरची ओवी ॥

॥ घुताचे हे मोती ॥

- ॥ घुताचे हे मोती । जली हारपलं ।
शकुनी सापडलं । कल यवगी ॥घृ॥
- ॥ शकुना पासुन । झाला जयजयकार ।
सगुणी आधार । निर्गुणाचा ॥
- ॥ निर्गुणा पासुन झाली । माया उत्पन्न ।
झाले ब्रम्हा-विष्णु । तिर नयन ॥
- ॥ माया हे चैतन्या । चैतन्यं फाकले ।
येथुन क्षिर-सिंधु । आला असे ॥ जळगाव दांडातील चरण...
- ॥ निर्गुणा पासुन । झालेसे गुण/तिरगुण ।
वाढवले ज्ञान । तिरं पतीचं ॥ ०५ ॥

- ॥ तिरगुणी हे माया । सगुणी हे काया ।
नवमासी जन्मले । अवघे राया ॥
- ॥ तिरगुणांच्या जाळ्या । तोडन अवधुत राया ।
अंबर करन नरदेहया । महाराजा हो ॥
- ॥ जीवज्योता, देव ज्योता । भरनं देही ।
सांगी करन सही । महाराजा हो ॥ जळगाव पाठातील चरण...
- ॥ पाच जरी सात । दहा पासुन भुलले ।
येथुन उत्पत्ती । झाली असे ॥०९॥

- ॥ बारा जरी सोळा । आल्या एका दांडा ।
सत्रावीला ठाव । यवगी झेंडा ॥
- डहाकी :- ॥ ४, ६, १० जनी । १२, १६, २ आहे गुणी ।
झाली ५०शीची गणना । २ सांगे कृष्ण राया ॥
- ॥ जीवा चे गुण । सांगा याहीच्या खुण ।
जीव केला कैश्यानं । दयाहो सांगुन ॥
- ॥ आटनं हे पाणी । सापडनं मोती ।
हिशोब घेईन । यवगा परी ॥ १३ ॥

भजने :-

- ॥ घुताचा डंका.। तुम्ही तिरलोकी सांगजा । मो-ह होणार, हे पाहीजा खरं
- ॥ घुताची वाणी.. । ध्यान देवुन, ऐका कानी ।
तुम्ही नका धरू अंदेशा । आला धनी ॥
- ॥ चार वाणी, चार खाणी । हा दंडवत ।
घरी उभा, आहे अखंड । अवधुत ॥
- ॥ चार वेद, चार भेद । हा दंडवत । लावा चतुर्पतीची सुद । महाराजा ॥
- ॥ तुम्ही उभे देव । हे मोती चांगले दाव/दाखवं ॥
- ॥ तुया घरी मोत्याची खाणं । या मोत्याची पारख । नाही केली कोण ॥
- ॥ मोती लोळे गाग-यात । उचलुन घ्याहो, महाराजा पदरात ॥
- ॥ ऐसा एक दिवस यंईन । अवघे मोती, एका हाते ओवीनं ॥
- ॥ अवघे आहे एकाचे । काम नाही अनेकाचे ॥
- ॥ जल सागर आटनं पाणी । अनामत, उभा राहीन धनी ।
तो तारण जीवाजनी । हे सर्व याहीच्या अध्यानी ॥

॥ ओवी नं. ०६ ॥

॥ मुळावर्ची ओवी ॥

॥ निरसनसह द्युताचे हे मोती ॥

॥ शब्दार्थ/चरणार्थ, स्पष्टिकरण/निरसन ॥

द्युत :- निराकार निराधार निशःकलंकी आदीपुरुष अवधुत । व त्यां आदीरूप आदीपुरुष परमात्माचे पुर्ण अवतार गडी यांना कुठे कुठे द्युत या शब्दाने वर्णिलेले आहे.

मोती :- परमात्माचा अंश अवतार आत्मा. ज्याने स्वतःच्या आत्म्याला जाणले ते ओळखीचे रोमीद्युत म्हणतात : माझा मजला गवसला मोती । बहु यवगाचा तो संगती । नित सांगे हो मानव निती । प्रार्थना करा.. हा आत्माराम देव सोयंम नांदतो या देहघरा । हाच देव नेईन त्या परमात्मा कडे...

जलीया हारपलं :- या पाण्याच्या/जलाच्या देहरूपी समुहात हरवले. देहीच्या विकाराने बाधीत होवुन स्वस्वरूप विसरून मोती हरवले. जला बद्दल अधिक ग्यानासाठी जलीया खांबाशी व आदीपुरुष आदीगण यांच्या निरसनातुन ग्यान घ्यावे.

शकुनी :- निशःकलंकी परमात्माचा शकुन/शुभ संकल्प आल्यावर..

सापडलं :- गवसले, जे आधीच माझ होतं ते मिळाले, भेटले, प्राप्त झाले..

शकुनापासुन झाला जयजयकार :- आदीरूप परमात्माचा मो-ह सृष्टी रंवावी या शकुन निघाला, मुक्ष्य बोलला, आणी निर्गुण थापला गेला. या निर्गुणापासुन पुढे धुम्मकार उठुन, हा धुम्मकार चा ओहंम् व ज्योतीचा सोहंम् असे ओहंम्-सोहंम् एक होवुन सृष्टी रंचनेचा खेळ सुरू झाला. ओहंम् व सोहंम् च्या टाळी व जयजयकाराने हे घडले म्हणुन शकुना पासुन झाला जयजयकार असे म्हटले गेले आहे. अधिक ग्यानासाठी आदीपुरुष आदीगणांचे निरसन वाचा.

निर्गुणी आधार शकुनाचा :- परमात्मा चा शकुन निघाला मुक्ष्यपणे/मनातल्या मनात बोलला आणी निर्गुण स्थापला गेला. निर्गुण असा परमात्मा व त्यांचे अंशअवतार आत्मगडी ज्योत स्वरूपात उभे राहीलेत. म्हणुन या निर्गुण आत्माला म्हणजेच निर्गुणाला आधार हा आदीरूपाच्या शकुनाचा आहे. अधिक ग्यान खंड०१/०१/गण०१ आदीपुरुष आदीगणातुन घ्यावे.

॥ निर्गुनापासुन झाली माया उत्पन्न । झाले ब्रम्हा विष्णु तिरनयन ।

निर्गुणा पासुन झाले हे तिरगुण । वाढवले ग्यान तिर पतीचे ॥ :-

प्रथम आदीरूपाचा शकुन निघाला, मुक्ष्य बोलला, आणी निर्गुण स्थापला. या निर्गुणापासुन खेळ उभा राहीला तो असा : ओहंम्:सोहंम ज्योत ऐक्यली । या ज्योतीच्या मुळावर्चा रंग धरून शक्ती उद्भवली । या शक्तीने अनेक रूप धारण करत ब्रम्हा विष्ण शंकर हे चौथ्या आदीमुनी कडुन जागी करून घेतलेत...खंड०१/०२/०१ शक्तीच्या ओवीतुन अधिक ग्यान घ्यावे.

अश्या रितीने शकुनापासुन शक्ती आदीमाया उत्पन्न होवुन या मायेने हे तिरगुणांचे तिन राजे ब्रम्हा विष्ण शंकर जागी करून घेवुन, या तिघांचे तिरगुणी ज्ञान वाढवले. तिरगुणी मोहजालाच्या जाळ्यात सर्वसामान्य अन्जानांना अडकवुन तिरगुणी राजांची महती वाढवली... अधिक ग्यान खंड ०२/१६ मोहरची ओवी च्या निरसनातुन घ्यावे.

माया हे चैत्यन्या । चैतन्य फाकलं । तेथुन क्षिरसिंधु आला असे ।
तिर्गुणी हे माया । सगुणी हे काया । नवमाशी जन्मले अवघे राया :-

शक्तीची खंड०१/०२/ओवी ०१ मधुन आपणास ज्ञान आलेले आहे की :
शक्तीनेच विविध रूप घेत ती माया चैत्यन्या रूपात येत येत तीने भैसाची
भाव धरून प्रार्थना मांडली. आणी तिच्या या प्रार्थनेला पावुन चैतन्य फाकवुन
क्षिरसिंधु आदीमुनी अवतार तिच्या पुढे आलेत आणी तिन खुम्म तिला जागी
करून ते तिन तिच्या हवाला केलेत...

हाच घडणाकम देहीत सुध्दा घडत असतो. आई/माये चा नव मासाचा
गरोदर काळ पुर्ण झाल्यावर जेव्हा तिचे देहीतील चैतन्य फाकवुन, आदीपुरुषाचा
अंश अवतार असलेला निर्गुण आत्माराम हा त्याने धारण केलेल्या सगुण
देहीला बाहेर काढण्यास धडपडतो, देवास वचने देतो, विनविनी काकुळती
करतो, तेव्हा शिर-सिंधुतुन म्हणजेच शिराच्या/डोक्यातिल सुषम्ना-सिंधु नाडी
वहनातुन तो आदीमुनी अवतार त्याच्या साहयास येते. डाव्या पायाचा अंगुठाचा
स्पर्श करतो तोच हेलकावा मातेला येतो. गर्भि वाळ मायेची नरकनगरी सोडुन
बाहेर येते.खंड०३/०५-देहवर्णणाची ओवी व ०३/०३-मोठा पाळणा यातुन अधिक ग्यान
घ्यावे. म्हणुनच असे म्हटले गेले आहे की :

माया चैत्यन्याचे चैतन्य फाकवल्यावरच तो क्षिरसिंधु येत असतो.

तिरगुणांच्या जाळ्या, तोडन अवधुत राया । अंबर करन नरदेहया,
महाराजा ॥ जीवज्योता, देव ज्योता, भरन देही । सांगी करन सही, महाराजा ।

या चतुर्पता अथर्वन् वेदाद्वारे तो कृष्णराया मायेसह तिरोपतीने
जनलोकांवर टाकलेले हे तिरगुणी फासे, तिरगुणांच्या जाळ तोडन हा अवधुत
राया । अंबर करन नरदेहा हा कृष्णमहाराजा । देहातील सर्व ज्योतीला देव
ज्योत लावुन जीवाला प्रकाशमान करेलं. भेलुंडा सहीत तो देहीत सम्मावुन
आपली सांगी खरी करेल. असे भाकलं आहे....

पाच जरी सात, दहापासुन भुलले । येथुन उत्पत्ती झाली असे ।

येथुनी ठाच/ठाव या जगताशी....

सांख्य दर्शनानुसार २४ तत्वांनी प्राकृत विश्वाची अनित्य अभिव्यक्ती
झाली असुन, या २४ पासुनच उत्पत्ती झाली आहे. यापैकी वरील ५७१२=२२
या बाविस तत्वांनी अभिव्यक्ती होवुन, या २२ तत्वात उरलेले दोन तत्वे
म्हणजे आत्मा व परमात्मा मिळुन २४ तत्वापासुन उत्पत्ती होत असते. ते २४
तत्वे असे आहेत :

पाच म्हणजे पंचमहाभुते:- १. पृथ्वी २. वायु ३. जल ४. वायु ५. आकाश

सात म्हणजे .पंचप्राण अंह व मन :-

१. प्राण, २. अपान, ३. समान, ४. उदान, ५. व्यान, हे पंचप्राण व
६. मन, ७. अहंकार

दहा म्हणजे दशद्भिये

असे एकुन २२ तत्वाने अभिव्यक्ती साकारल्या जाते. तर या २२
तत्वांच्या अभिव्यक्तीमध्ये परमात्मा व त्याचा तेजोगुणी अंशअवतार आत्मा हे
दोन तत्वे मिळुन उत्पत्ती होत असते. येथुनच सर्व जगताचा ठाव ठिकाणा होत
असतो.

बारा जरी सोळा आल्या एका दांडा । सत्रावीला ठाव यवगी झेंडा ।

-: बारा जरी सोळा :-

चंद्र :-

चंद्र सुर्य हे नयन । डावा डोळा हा चंद्राचे प्रतिक । हीच चंद्रदृष्टी । या चंद्रा च्या आहेत हो सोळा कला । याचे नाव गुण मन लावुन ऐका । संदर्भ-खंड०३/०७-देहवर्णनाच्या ओवी, ०३/०१-मुळस्तंभिचा पाया, हस्तलीखीत पुर्णवम्हविचारयोग,... ईत्यादीतुन...

चंद्राच्या सोळा कला :-

०१ : शांकीनी :- शांख्ये पाहे ही नयनी । शंक निशःकलंकी दृष्टीने पाहण्याची कला म्हणजे शांकीनी कला ।

०२ : पद्मिनी :- दृष्टी निरलक्ष्यी आणुन मच्छदृष्टीने पद्मराज विष्णु च्या सत्त्वगुणांकडे पाहण्याची कला म्हणजे पद्मिनी कला ।

०३ : लक्ष्मी :- दृष्टी अलक्ष्याशी आणुन परा मुळ माया पाहुन, ज्ञानसंपत्ती हाती घेण्याची कला म्हणजे लक्ष्मीकला ।

०४ : कामिनी :- कामना काम वासना दृष्टीच्या दुर करून, कामनिक न होता कर्म पुर्ण करणारी कला म्हणजे कामिनी कला ।

०५ : पोषणी पुरविनी :- हरीनामाचे पोषन करणा-या दृष्टीने पाहुन हरीनामाने मायेची वेडी तोडुन, हरीनामानेच सर्वत्र पोषन व पुरवा/पुरवठा करणारी कला म्हणजे पोषणी पुरविनी कला ।

०६ : पुष्टवर्धिनी कसोदीनी :- दृष्टा-दृष्टीने स्वरूप पाहुन, दृष्टीने पुष्ट वर्धन करणारी तसेच जीव जावो अथवा राहो । लवलाही चे पुंजन करत सत्सार घेण्याची दृष्टी कसणारी कला म्हणजे पृष्टवर्धिनी कसोदीनी कला

०७ : आल्हादिनी :- दृष्टी अलक्ष्य ध्यानी लावुन, आनंदाची ज्योत आनंदी राहुन, चैत्यन्यप्रभुच्या दिव्य प्रभा ची उकळी आणणारी, चैतन्य प्रकाशात उजाळुन आल्हादुन आनंद प्रभु कडे घेवुन जाणारी कला म्हणजे आल्हादिनी कला ।

०८ : अश्वपद्मिनी :- अश्वदृष्टीने चैतन्य चेतवुन, आश्वासुन मुखी रत्न, पद्म हिरे लालही लेला आदीमुनी नयनी पाहुन, दिनप्रतीदिन दृष्टी त्या पद्मराजा आदीमुनी च्या वंदनी ठेवणारी कला म्हणजे अश्वपद्मिनी कला

०९ व्यापिनी :- सर्व ठायी वास्तव्य करून व्यापुन असलेल्या परमात्म्याला पाहण्याची कला. प्रपंच/संसार करोनी परमार्थ साधत साधत, जनी वनी मनी ध्यानी सर्वत्रा ग्यानी सर्व ठायी भरून भरला आणीक सर्वत्र व्यापुन भरून उरलेल्या त्या परलोकी परमात्माला सर्वत्र दृष्टी ने व्यापुन पाहणारी नयन कला म्हणजे व्यापिनी कला ।

१० : प्रेमोदिनी :- प्रेम आनंदाच्या भरात, हरीभजन सुमरन करत, प्रेमदृष्टीने प्रेमोदित होउन, प्रसन्नतेने मोह दुर करणारी, प्रेमदृष्टीने पाहणारी नयन कला म्हणजे प्रेमोदिनी कला ।

११ : मोहीनी :- सर्व जीवांचा मोह जाळुन, आनंदाची ज्योत आनंदात राहत असलेल्या श्रीप्रभु कृष्ण अवधुत च्या भजन पुंजन ध्यान सुमरन ग्यान यात मोहीत होवुन, कृष्ण अवधुतालाच भक्तीभावाने मोहीत करून टाकणारी कला म्हणजे मोहीनी कला.

१२ : प्रभा :- मनचंद्राची दृष्टा-दृष्टीने ज्ञान प्रभा फाकुन, त्या प्रभेव्दारे शुध्द अंतःकरणी प्रभा प्रकाशुन, ज्ञान प्रभा फाकवत जाणारी कला, म्हणजेच प्रभा फाकवणारी प्रभा कला.

१३ : क्षिरवर्धिनी :- दृष्टा-दृष्टीने क्षर व अक्षर यात समानता आणुन, क्षर अक्षरी वर्तन करत क्षर अक्षराचे वर्धन करणारी कला.

१४. विकासनी :- मनचंद्राचा विकासाद्वारे ज्ञानाचा विकास होवुन ज्ञानकळा विकासल्या जावुन, अक्षयी आनंदाचा विकास साधण्याची कला म्हणजे विकास करणारी विकासनी कला.

१५ : वेदवर्धिनी :- नामोच्चार, सदाचार, सत्कृत्य करत सद्गुणी सिधाई मार्गान राहत राहत, जीव हा नित हरीनामी ठेवुन वेदज्ञानाचे वर्धन करणारी कला ।

१६. : शोभिनी :- परंम्सुक्ष्म दृष्टीने परंम् ज्ञानास शोभा आणुन, त्या परंम चतुर्पती निरंजन ज्ञान हाती घेवुन त्याद्वारे परमात्माचा संग करत, कृष्ण अवधुत चरणी लीन राहण्याची कला म्हणजे शोभिनी । या १६ कला पुर्ण होवुन येथे मन चंद्र पुर्ण शोभला । पोर्णिमेस उगवला । सत्रावीत प्रभु आला.

१७. : सत्रावी जीवनकळा/चैतन्यकला :-

॥ मन चंद्र सोळा कलाने पुर्ण शोभिला/झाला ।
सत्राव्या जीवनकळेत प्रभु आला ॥

॥ सत्रावी जीवनकळा/जीवनकळा । सेरूपी उभा कृष्ण सावळा ॥

या डाव्या मार्गाने डाव्या डोळ्याच्या/नयनाच्या सोळा कला पोर्णिमेच पुर्ण साध्य झाल्यावर, सत्रावी जीवनकळेत अमृतपान्हा पाजण्याकरीता कृष्ण सावळा उभा होतो.

ही सत्रावी जीवनकळा जाण. या सत्रावीचे पाणी भरले आहे उलटया दांडाने । जीव शिवाच्या होतीन भेटी पहा याही डाव्या मार्गाने । येथे कृष्ण सखा वासरी वाजवे । सत्रावीचा उजाला होये । सत्रावी हिरण्यगर्भगाय नामा अमृत पान्हा सोडे । योग्याच्या मुखी ते अमृत टपटप टपके । प्रसाद नामाचा भेटे । शुध्द स्वरूपी जीव होये । योगी झेंडा फडके । दशईद्विजे, पंचप्राण, आणी मन व बुध्दि या सतरा समयात चैतन्य-तेल ओतुन सत्रावी वात द्वारे समयाच्या ज्योती लागल्या हो आता ठाई ठाई । आता आहे या कर्ता-याची चतुराई । ब्रम्हांडावरची ज्योत पाही । चैतन्य ची वात सत्रावी । ..असो. सत्रावीचे सचित्र ग्यान ०३/०१मुळस्तंभिचा पाया, ०३/०३पाळणा व ०३/०५देहवर्णनाच्या ओवीतुन घ्यावे ।

सुर्य :-

चंद्र सुर्य हे नयन । डाव्या डोळ्यास्थीत चंद्र तर उजवा डोळा हा रवी चे प्रतिक । हीच रवीदृष्टी । या रवि च्या आहेत हो वारा राशी वारा कला । याचे नाव गुण मन लावुन ऐका । संदर्भ-देहवर्णनाच्या ओवी, मुळस्तंभिचा पाया, हस्तलीखीत पुर्णवम्हविचारयोग,.. इत्यादीतुन.

सुर्याच्या वारा कला सिध्द :-

०१. : किरणी :- ज्ञानाचा किरण प्राप्ती होताच ज्ञानाचा उजाला होये । अंधःकार नाहीशा होये । ज्ञान माया नाचुनी जाये ।

अनुभवात्मक उदाहरण/गाही/दृष्टांत :- पुर्वसंचिताने कोणत्यातरी एक मार्गाने चतुर्पता अथर्वन् वेद वाचकाच्या हाती येतो. वाचक हा अथर्वन् वेद हाती घेवुन वाचतो. वाचता वाचता त्याची स्वः ज्ञानमाया नाचु लागते. तो वाचक आपल्या स्वःज्ञानाप्रमाणे हे बरोबर, ते चुक, हे असे पाहीजे, ते तसे पाहीजे, ते येथे नको...असे अनेक चिंतनःविचार वाचता वाचता करत, त्या वाचकाची ज्ञानमाया अथर्वन् वेदाच्या ज्ञान किरण प्राप्तीने त्याच्या डोक्यात नाचु लागते. कुठे कुठे अंधःकार नाहीशा होवुन ज्ञान उजाला होतो, तर कुठे कुठे अहंःकार वरचढ होवुन ज्ञानमाया नाचुनी जाते. रविच्या या किरणी कले द्वारे चतुर्पता ज्ञान किरण प्राप्त होवुन, प्रथम असा खेळ सुरु होतो. या किरणी कला द्वारे...

०२. : दाहीनी :- दाहकत्व सर्व जगी पसरन पावे । उष्णतामान सर्वत्र भासे । ज्ञान अग्नी प्रकटे ।

अनुभवात्मक उदाहरण/गाही/दृष्टांत :- हा चतुर्पता अथर्वन् वेद संपुर्ण पठन केल्यानंतर या चौथ्या अथर्वन वेदज्ञानात थोडेवहुत तथ्य आहे याची जाणीव होते. या चतुर्पता अथर्वन् वेदाचे तेज वाचकास भासते/जाणवते. या वेदाची दाहकता भासत राहून, या वेदाचे उष्णतामानाचा त्यास स्पर्श होवून, त्याचा ज्ञान अग्नी कधी कधी प्रकटत राहे या दाहीनी कला व्दारे ।

०३. : ज्वालीनी :- ज्ञानसुर्यापासुन ज्वाला निघे । ज्ञानअग्नी धडधडा भडके । प्रकाश ज्ञानसुर्याचा पडे ।

अनुभवात्मक उदाहरण/गाही/दृष्टांत :- दाहीनी कला प्राप्त झाल्यावर तो पारखी वाचक हा वेद पुनःपुनः हाती घेवून पुनःपुनः सुक्ष्म अभ्यासु दृष्टीने धिराईने वेद वाचन पठन करत स्मरण करतो. या वाचन कालावधीत दाहणी कला व्दारे प्रकटलेला ज्ञानअग्नी भडकु लागतो. ज्ञानसुर्यापासुन ज्ञान ज्वाला निघते. ज्ञान अग्नी धडाधडा भडकु लागे । त्याच्या डोक्यात प्रकाश ज्ञानसुर्याचा पडे । या ज्वालीनी कला सिद्धि व्दारे आता...

०४. : दिपिनी :- अंतरी ज्ञानाचा दिपक लागे । दिप दिपांतरी प्रकाश लागे । दिपाने दिप उजळे । प्रकाश सर्वत्र मिळे ।

अनुभवात्मक उदाहरण/गाही/दृष्टांत :- ज्वालीनी व्दारे डोक्यात ज्ञानसुर्याचा प्रकाश पडल्यानंतर, त्या डोक्यात चतुर्पती अथर्वन् वेद ज्ञानाने चतुर्पती ज्ञानाचा दिप लागतो. या ज्ञानदिप प्रकाशाने शब्दांची उमज येते. शब्द योग्य रितीने समजून उमजून सुक्ष्म अर्थ प्राप्त होतो त्याला या दिपिनी कला सिद्धि व्दारे...

०५. स्फुर्तिनी :- स्फुर्ति नामाची होये । ध्यानी-मनी स्फुर्ति डुले । देहे हा विदेही करे । आनंद स्वरूप पाहे । त्याशी काही न उमजे । नयना नयनी एक ज्योत होये । ज्योतीनं ज्योत मिळे ।

अनुभवात्मक उदाहरण/गाही/दृष्टांत :- दिपिनी कला सिद्धि व्दारे दिपक/समया लागल्यानंतर त्याला चतुर्पती नामाची स्फुर्ति होते. ही स्फुर्ति त्याच्या ध्यानी-मनी डुलायला लागते. ही ध्यानी मनी डोलावयास लावणारी स्फुर्ति त्याला पुनःपुनः चतुर्पता अथर्वन् वेदात डोकावून वेद वाक्यांचा सुक्ष्म अर्थ स्फुर्तिने आत्मसाद करावयास लावे । आणीक बहुत काही घडे । या स्फुर्तिनी कला सिद्धी व्दारे...

०६. : मोहीनी :- जीव नामाशी मोहीत होये । जगाचा माया मोह दुर करे । आनंद मोह एकरूप होये ।

अनुभवात्मक उदाहरण/गाही/दृष्टांत :- स्फुर्तिनी प्राप्त झाल्यावर चतुर्पती नामाच्या स्फुर्तिने तो ध्यानी मनी डुलत चतुर्पती नामी मोहीत होये । या मोहीनी कला सिद्धि व्दारे...

०७. : जीतीनी :- इन्द्रिये संयमन करे । दशइन्द्रिये ला जिंकुन टाके । नामस्मरणी तल्लीन राहून, जीतीन्द्रिये होवून ज्ञानसुर्याला कवटाळे ।

अनुभवात्मक उदाहरण/गाही/दृष्टांत :- पारखी हा इन्द्रिये मन बुद्धिला जिंकुन, चतुर्पती नामी उडी घेतो । तुझे या नामी उडया घातल्या आम्ही म्हणे । नामस्मरणी तल्लीनता येई । या जीतीनी कला सिद्धि व्दारे...

०८. : तेजीनी :- तेजपुंजः प्रकाश लाभे । तेजी तेज सम्मावत जाये । नामरूपी गहन तेज ग्रहन करण्याचे सामर्थ्य येई ।

अनुभवात्मक उदाहरण/गाही/दृष्टांत :- जितीनी व्दारे नामस्मरणी तल्लीनता आल्यानंतर चतुर्पती ज्ञानाच्या तेजाने तेज मिळे । तेजाने तेज सम्मावत जाये । चतुर्पती नामरूपाचे गहन तेज प्राप्त होये । चतुर्पती चा तेजःपुंज प्रकाश लाभे । या तेजीनी सिद्धि व्दारे...

०९. : विद्युत तेजा/विद्युतेजा :- जैशी विद्युल्लता चमके । तैशी चमकत पाहे अविनाशाशी । साक्ष/गाही घेई निराकार निर्गुण अलक्ष्य चतुर्पतीची ।

अनुभवात्मक उदाहरण/गाही/दृष्टांत :- देव दरवारी विजली चमके । ज्योत हरी नामाची प्रकटे । चतुर्पतीची गाही घेई । चमकत चमकत चतुर्पतीची चमक पाहे ।

१०. : शंखीनी :- नाद गर्जे शंकाचा । निश्कलंकी/शंक ध्यानी मनी येई । जीव-शिव मिश्रीत ज्ञान प्रकटे ।

अनुभवात्मक उदाहरण/गाही/दृष्टांत :- निशं:कलंकी/शंक चतुर्पती ध्यानी मनी येई । जीव-शिव मिश्रीत चतुर्पतीचे निरंजन ज्ञान प्रकटे । या शंखीनी कलेद्वारे ।

११. : शशिप्रभा :- सोयंम् ज्योतीचा प्रकाश लाभे । कोटी सुर्याची प्रभा अपरंपार लाभे । कोटी सुर्याच्या प्रभाने विस्मीत मनी होये । हा प्रकाश अनंत सुर्याचा भारी दिसे । अनंत गगना न सम्मावे । चौताळावरती सहस्र सुर्याचे तेज प्रकटे । या शशीप्रभा कला सिद्धिद्वारे...

अनुभवात्मक उदाहरण/गाही/दृष्टांत :- ज्याचा अनुभव त्याला भासन थोर । उभा आहे आता पुर्ण अवतार ।

१२. दिपकला :- दिपी दिपकला भारी दिसे । नानापरी दिप उजळे । अंतरी अनंत दिप लागे । प्रकाश अनंत सुर्याचा होये । सहस्र सुर्याचा प्रकाशाचे तेज चौताळावर प्रकटे । या ज्योतीनं ज्योत उजेड लाभे । प्रकाश या देहीत पडे । या सुर्याच्या दिपाने रूप उजळले जाते ।

अनुभवात्मक उदाहरण/गाही/दृष्टांत :- समया लागल्या ठाई ठाई । कर्ता-याची अमोघ चतुराई । काय गुण वर्णु । याचे वर्णन न करता येई ।

ऐसा हा ज्ञानसुर्य १२ कला सिद्धि सह प्रकटे । या १२ वी च्या ठायी ३२शी उभी होये । १६ आणी १६ होय ३२शीचा मुद्या । या ३२ शीच्या ठाई तेरावी सिद्धि सिद्धाई उभी होते । मरण चुकते.

१३. : तेरावी :- ज्ञानसुर्य १२ कला सिद्धिसह प्रकटल्यानंतर, या तेराव्या सिद्धि ठाई धनी उभा होवुन सिद्धाई वाचा ची सिद्धि देतो. या सुर्याच्या १२ सिद्धि पुर्ण । १३ व्या सिद्धि ठाई धनी उभा समर्थ । ही तेरावी सिद्धि अवरत । धनी उभा आहे हो येथे आता समर्थ । म्हणुनच या तेराव्या सिद्धिला मान आहे. । या तेराव्या सिद्धिला मान । चौदावी लागता पुढे होईन यवगाचे काम ।

चौदावी :- आता हरीदर्शनाची चव दाखवणारी चौदावी लागता होईन सत् यवगाचे काम । या चौदाव्या सिद्धित उभा आहे माझा राम । हा राम करे यवगाचे काम । या चौदाव्या ठाई आनंदाची ज्योत आनंदात राही । या लेकराची वाणी पुरवे हा कृष्णराया येवुन । जे जे बोले ते ते होई या पृथ्वीवर ।

१२ जरी १६ आल्या एका दांडा :-

आपणास ज्ञान आलेले आहे की : मन चंद्राच्या १६ चंद्रकला मार्गाने सत्रावी जिवनकळा ठाई धनी उभा होतो. तर बुद्धि सुर्याच्या १२ सुर्यकला मार्गाने १३ व्या सिद्धि ठाई धनी उभा होतो. या चंद्र-सुर्य दोन्ही मार्गाने धनी उभा होतो. या १२ व १६ चे लोंढे एकाच हरीदांडावर येवुन हरीचरणी लीन होतात. सुर्य मार्गात तेरावी चौदावी साधल्या जाते, तर चंद्र मार्गात १२ अन ४

मिळून सोळावी हाती धरून चंद्राच्या सोळा कला साधल्या जात असल्यामुळे, या चंद्रमार्गात १६ आणी १६ वत्तीशी चा मुद्या साधल्या जातो. म्हणुनच या सत्रावीला ठाव योगी झेंडा असे म्हटल्या गेले आहे.

चंद्र वत्तीशी चा मुद्दा :-

दशइंद्रिये, मन व बुद्धि याच्या दिवटया लागुन सुर्याच्या बारा कला या बारा ज्ञानसुर्य ज्योती रूपात उभ्या झाल्यात. आणी या सुर्याच्या/मेद्याबुद्धिच्या बारा ज्योतीचा प्रकाश स्थूल सुक्ष्म कारण महाकारण या चौ-देहात पडुन या १२ ज्योती आणी ४ देह मिळुन १६वी हाती धरल्या जाते. १२ आणी ४ मिळुन १६ वी चे गठण होते. आणी १७वी ची या देहधरणीवर एकच जीवनकळा ज्योत उभी राहते. ऐशी १२ अन ४ मिळुन सवळी गठन । सत्रावीची जीवनकळा देहीत नांदन.

अश्या रितीने या बाराज्योती अन चारदेह मिळुन १६/सोळावी आणी चंद्राच्या १६ चंद्रकला ऐशी १६ अन १६ वत्तीशी झाली हद्द । ही उभी राहली जिवनकळी सुद । या सोळा न सोळा वत्तीशीला चुकतीन मरण । नाही चौ-यांशी यवन ।

ऐसा चंद्र झाला ३२शीचा मुद्या । आता साधवा सिदाई । देवा, १४वीची मोहीम कर गा उभी । खेळ कर गा उभा ।

॥ चंद्र वत्तिशीचा मुद्या । साधवा, तेरवी सिद्धि भैसा मोहीम कर गा उभी ॥

जीवा चे गुण, सांगा याहीची खुण । जीव झाला हो कैश्यानं ?...

आत्मा हे परमात्माचे तेजोगुणी अंश अवतार असल्यामुळे, परमात्मा मध्ये जे गुण आहे तेच तेजगुण अंश रूपात या आत्म्यात अस्तीत्वात असतात. पुर्विपासुन सोहंम् स्वरूप या आत्माचे । आत्मा हा निराकार निराधार अव्यक्त निर्वाण निरंजन निशःकलंकी निर्गुण चैतन्यमय सनातन शुध्दसत्व गुणी असतो.

आदीरूपाच्या मो-ह सृष्टी रंचावी या ईच्छेखातर परमात्मा च्या आंगच्या या तेजोगुणी अंश असलेल्या आत्म्याने प्रकृतिमायेच्या योनीमध्ये उडया घातल्या. प्रकृतीमायेमध्ये प्रवेश घेवुन प्रकृतीचे प्रवेशी/परवेशी झाले. देहे धरलीत. देहधारी झालेत. जेव्हा हे आत्मे परवेशी झालेत, तेव्हा ते प्रकृती-मायेच्या तिन गुणांच्या विकारांच्या वर्चस्वा खाली आलेत.

या तिरगुणांसह ईतर विकारांच्या वर्चस्वाखाली येवुन, ते शंक/निशःकलंकी पवित्र आत्मे, देहधारी झालेत. या प्रकृति मध्ये देहधारी वनुन, देहीच्या मन, बुद्धि, अंहं, सह तिरगुणांनी वध्द होवुन, आत्मा हा जिवात्मा झाला या मायेमुळे ।

अश्या रितीने हा शंक आत्मा । प्रकृतिच्या गुणांनी वध्द होवुन, बांधल्या जावुन जिवात्मा बनला. जिवात्मा वनुन मायेच्या तिरगुणांनी बांधला गेला. देहीचे ईंद्रिये, विषय वासना विकार..ईत्यादी मध्ये अडकवुन यांच्या विषया डोही मध्ये डुबकी मारली. आणी या आत्माचा या मायेनं इथंच घात केला.

ज्ञान, अबध्दता, एकशत्वता, व्यापकता, नित्यानंद, अतृप्त, चैतन्यमयता... असे गुण जीवास लागले आहे. परंतु जिवात्म्याला चेतनेचा विस्मरणशिल असण्याकडे कल असल्यामुळे त्याला आपल्या ख-या स्वरूपाचा विसर पडतो. आणी मायेत गुफतो.

मायेत पडुन मालक भुलुन तो मायेचे गुण कठीनता, लैलुप्यता, दुर्धरता, आर्जवता, मौन्यवता, दुर्जनता. तिरगुणता...ईत्यादी मायेचे गुणांचे त्याचावर भ्रम चटुन, तो मायेच्या फास्यात गुरफटतो तो असा :

१. आवरक :- या फास्याद्वारे जिवात्मा आवरून बांधल्या जातो.

२. आच्छादक :- या फास्याद्वारे तिरगुणांचे जिवात्म्यावर आच्छादन तिरगुणी माया टाकते. ही तिरगुणी माया त्याला त्याच्या मुळघरच्या चौथ्या परमात्मा कडे जावु देत नाही. तिरगुणांनी बांधुन ही माया जिवात्म्यास चौ-यांशीत फिरवे हो गरगरा । जावु न देई परमेश्वराकडे ही आता ।

३. मोहक :- या फास्याद्वारे मायेने जीवाशी तिरगुणी राजे व त्यांचे तिरगुणी ग्यान, हे कलारीन प्रमाणे पाजते. मायेने पाजलेल्या या तिरगुणी ज्ञानाच्या प्यालाने त्याला धुंद करून या तिरगुणी महती ग्यानाची मोहनी घालते. त्याची शुध्द हरवते. मायेची बेडी त्याच्या पायात टाकल्या जाते. अश्या प्रकारे या मायेच्या मोहक फास्याद्वारे माया ही जिवात्माला अविद्या चे नादी लावुन प्रपंचमायेची मोहनी मायेने जीवावर पाडुन मोहुन ठेवलेले आहे.

४. भ्रमकता :- या फास्याद्वारे प्रपंचमायेचा भ्रम बुध्दशी चटुन भ्रमणा पाडली आहे जीवाशी । म्हणुनच तो विसरला आहे ख-या सत्यदेवाशी । चतुर्पतीशी विसरून, न पाहे तो मुळ आपले । न पाहे तो आपले मुळघर । दगडधोंडे पुजे तो आता । दगडधोंडे पुंजता मोक्ष्य नाही मिळे हो याहीच्या हाता । देहेगावचा मनाजी पाटील आपल्या आशा मनशा कल्पना वासना भ्रांती भुली या सहा बायका सह भोग भोगे हो विकाराचा सदान्कदा । या मनाजी पाटलाने ८४शीच्या फे-यात मोतीला पाडले आहे हो आता । हा मोती/हिरा लोळे हो तिरगुण भोगी गाग-यात । उचलुन घ्याना महाराजा याला पदरात ।

॥ हिरा गाग-यात लोळे । याची पारख कोणी नाही करे ॥

॥ हिरा लोळे गाग-यात । उचलुन घ्याना महाराजा पदरात ॥

॥ हिरे हिरे झाले बहु । ऐसा लाल कुठे पाहु ॥

॥ लाल हि-याचे गणित । तुम्ही सांगा हो सांगा पंडीत ॥

आटलं हे पाणी, सापडनं मोती । हिशोब घेईन, यवगा परी :-

जीव जावो अथवा राहो पुंजन करा हो लवलाही । तो देव काही चुकला नाही तिरलोक्थाशी । म्हणुनच चंदनाच्या परी झीजवा या देहीला । या तिरगुणांचे ओझे टाकुन पलीकडे पाहण्याची दृष्टी आल्यावर आटनं या तिरगुणांचे पाणी । या देहीत तिरगुणांने मुखलेले पाणी हे चतुर्पतीच्या निरंजन आत्मग्यानाच्या तेजाने आटल्यानंतर सापडन हा आत्मा । सापडन हा मोती । सापडन हो हिरा.

॥ कृष्ण महाराज धनी अवधुत ॥